

[Socialministeren.]

sorg, der træder i kraft den 1. april 1965. Denne lov indeholder nu selv bestemmelser om betaling m. v. vedrørende børne- og ungdomsforsorg, og bestemmelsen herom i forsorgsloven er derfor blevet overflødig og kan udgå.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks undertegnelse af den i Genève den 8. februar 1965 udfærdigede protokol om udvidelse af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel med IV. del om udenrigshandel og udvikling.

Som det vil fremgå af bemærkningerne til forslaget, tilsigter denne tillægsprotokol at indføre bestemmelser i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (også kaldet GATT) til fordel for udviklingslandene, der udgør næsten to tredjedele af de 70 lande i alle verdensdele, der i dag er tilsluttet overenskomsten.

Jeg har ønsket en hurtig forelæggelse for det høje ting af denne protokol, fordi det efter min opfattelse vil være af betydning, at det over for udviklingslandene bliver bekræftet, at der hos de vestlige industrilande er en fast vilje til at søge disse nye bestemmelser ført ud i livet snarest muligt. En række lande har allerede i tilslutning til vedtagelsen af protokollen kunnet undertegne denne. Det gælder således USA. Som det vil ses, er undertegningsfristen i øvrigt foreløbig sat til udgangen af dette år.

I forbindelse med vedtagelsen af de nye GATT-bestemmelser er der af de deltagende GATT-landes regeringer bortset fra Australien og Sydafrika afgivet en fælleserklæring om, at de vil begynde deres anvendelse af disse bestemmelser uden at afvente tillægsprotokollens ikrafttræden. Denne fælleserklæring er ikke blot udtryk for en erkendelse af, at de nye bestemmelsers gennemførelse er tiltrængt, men også for en udbredt forhåbning og forventning om, at de i praksis får den fornødne tilslutning fra såvel industrilandene som udviklingslandene inden for GATT-samarbejdet.

Det er på denne baggrund, at jeg har

fundet det både ønskeligt og hensigtsmæssigt at få en debat her i det høje ting om de foreliggende nye GATT-bestemmelser og deres betydning for vor handelspolitik over for udviklingslandene. Jeg finder det vigtigt, at først og fremmest folketinget, men derigennem også offentligheden gennem en sådan debat får et indtryk af, hvori disse handelspolitiske problemer består, og hvilke bestræbelser der bliver udfoldet på dette område. En debat vil også være en naturlig fortsættelse af de drøftelser om den finansielle bistand til udviklingslandene, der for nylig fandt sted i dette høje ting i forbindelse med forslaget om forhøjelse af lånerammen for statslån til disse lande.

Der er både økonomiske, politiske og psykologiske grunde, der taler for, at industrilandene inden for det handelspolitiske område påtager sig særlige forpligtelser og gennemfører særlige foranstaltninger over for udviklingslandene. Det er således klart, at den bistand, der ydes til udvikling af nye industrier og erhvervsmuligheder, ikke vil få den fulde virkning i retning af at forhøje udviklingslandenes levestandard, dersom disse lande ikke får adgang til at eksportere en væsentlig del af den forøgede produktion og derigennem skaffe sig den fornødne valuta til bl. a. at foretage indkøb af maskiner, halvfabrikata og teknisk viden samt nødvendige forbrugsvarer. På længere sigt vil man ikke kunne drage den fulde nytte af den finansielle og tekniske hjælp, hvis man ikke giver udviklingslandene muligheder for — om jeg så må sige — at stå på egne ben.

Vi ved jo desuden af egne erfaringer fra Marshallplanens tid, hvor vigtigt det psykologisk set er, at lande, der skal bygge deres erhvervsliv op — således som Vesteuropa måtte det efter krigens ødelæggelser — ikke alene får hjælp, men at de får denne hjælp under sådanne omstændigheder, at landenes regeringer og befolkninger har basis for at tro på, at bestræbelserne vil lykkes, d. v. s. at de efterhånden kan klare sig selv, hvis de yder en effektiv indsats. Det har også i politisk henseende stor betydning, at man fra industrilandenes side gennem beslutninger på det handelspolitiske område klart bekræfter viljen til at yde udviklingslandene den størst mulige støtte til en hurtig økonomisk udvikling og der-